

SZÁSZRÉGEN ÉS VIDÉKE

KULTÚRA •
EGYHÁZ •
KÖZÉLET

XIV. évfolyam 12. (166.) szám, 2012. december

ÁLDOTT KARÁCSONYI ÜNNEPEKET!

Karácsonyi ajándék

A magyarrégeni 37-es számú Koós Ferenc cserkészcsapat

„Anyagiak hiánya miatt a Szászrégen és Vidéke decembertől nem jelenhetik meg. Csodák még lehetnek. Reménykedjünk!” – fejeztem be a Szászrégen és Vidéke – hogyan tovább?, című, segélykiáltásnak szánt írást a lap novemberi számában. Hogy mennyire bíztam a „csodában”, most utólag nehéz eldöntennem, de a csoda bekövetkezett. S onnan jött, ahonnan nem is gondoltam volna – gyerekek részéről.

Amikor már-már beletörődtem, hogy ennyi volt, megszakad tizenhárom év munkája, s ez pont december havában, karácsony előtt történik, megmozdult egy kis világ, a cserkészek világa.

Amikor kaptam a hírt – cserkészeink adventi és ka-

rácsónyi díszeket és képeket készítettek, azokat eladták, a begyűlt összeget pedig a lap megmentésére szánják –, néhány pillanatig a nagy semmibe néztem, aztán lassan magamhoz tértem, és arra gondoltam, hogyan is állítom majd össze a lapot néhány nap alatt. Nem gondoltam arra, hogy miért is tették ezt a gyerekek, miért akarnak segíteni nekünk, felnőtteknek, hiszen a pénz mennyire jól fogna nekik is, főleg ilyenkor, az ünnepek ideje alatt.

Amikor ezeket a sorokat írom, 2012. december 6-át mutat a naptár. Kint havazik. Az első hó. Az első hó, mely betakarta a várost, az utcákat, a szennyet. Ablakomból a magyarrégeni református templom felé

tekintek. Sokszor megtettem már ezt, hiszen kellemesen nyugtató látvány a fák közül kiemelkedő torony, mely mintha őrizné a környező vidéket. De most valahogy másképp nézek arrafelé, másképp fogom hallgatni harangjának hívó szavát. Amikor megszólal, emlékeztetni fog mindig, hogy onnan jött a segítség: a magyarrégeni református egyházközség, a magyarrégeni 37-es számú Koós Ferenc cserkészcsapat részéről. Hogy mit hoz a 2013-as esztendő? Ezt tényleg nem tudom, de bizonyosodott – csodák még vannak.

Én már megkaptam a karácsonyi ajándékot. Gyerekek adták, kis és nagy cserkészek. Köszönöm.

Áldott karácsonyt!

A magyarrégeni református templom Fotó: FAGY

FÁBIÁN ANDRÁS GY. FŐSZERKESZTŐ

Ugye, hallod szavam?

*Karácsony van! Kisjézusom,
ugye, hallod szavam?
Segíts nekem, hogy még jobban
ismerhessem magam!*

*Segíts, hogy a testvéremnek
jó testvére legyek,
szeretetem tőled kapjam,
és hogy szeressenek!*

*Segíts, hogy a szüleimnek
jó gyermeke legyek,
megérthessem a világot
és az embereket!*

*Karácsony van, Kisjézusom!
Téged ünnepelünk.
Hit, a béke s a szeretet
legyen mindig velünk!*

TÓTHÁRPÁD FERENC

Zászlóavatás

*Szent ereklyeként lobogjon,
Hitet, reményt, szeretetet hozzon.
Minden nőnek védőbástya,
Ez legyen a szent oltára.*

*Nemzedéknek erőt adjon,
Múltat, jelent s jövőt egybefonjon
Egyházunknak védő vára,
Családjaink oltalmára.
Nemzetünk megmaradására:
Évezredek át lobogjon,
Minden hívő szívhez szóljon!*

*Gondos anyák s gyermekének
Legyen ez a védő kincse.
Templomot és iskolát is
Hű erővel lelkesítsen.*

*Jó Istenem, áldd meg nekünk
A nőszövetségi jelvényünk,
Mindig legyen zászlótartója:
A falu apraja és nagyja.*

2012. október 28., Beresztelke

DEMETER ARANKA

Hogyan neveljük (35.)

Felelősségvállalás

A mai kor egyik legnagyobb problémája a hitetlen ember felelősséghiányos magatartása. Közvetlen környezetünkben is gyakran megtapasztaljuk, hogy olyat tesznek az emberek, amit szavaikkal tagadni készek. Nem vállalják cselekedeteiket, mert tudatalattijukban talán ott motoszkál az igazságérzetük által szorgalmazott beismerő vallomás, de büszkeségük vagy önteltségük ennek nem ad teret. Megkérjük tehát a mindenféle kibúvókat és mentő magyarázatokat, hogy tisztára mossák „félreértelmezett szándékukat”, azaz magukat.

Nincs olyan ember, aki ne követne el élete során valamilyen hibát. Tisztességes lenne tehát a hibát felvállalni és jószándékúlag jóvátenni. A hiba ugyanis lehetőség arra, hogy valamit újraértelmezzünk és hibátlanul oldjunk meg. Hibájából tanulhat az, aki fejlődni akar. Nem teheti ezt meg azonban az az egyén, aki mérlegelés és elemzés nélkül merő tagadásba kezd. Nem elég érett ahhoz, hogy felnőtt ember módjára felelősségteljesen átvizsgálja cselekedeteit és a következményeket felvállalja.

Gyakran tapasztalni azt is, hogy nem pusztán tévedés vagy a napi rutin monotonája vált ki kellemetlenséget, hanem éppen a felelősséghiányos hozzáállás, ami végül is megbosszulja magát. Érdekes módon azt mondhatnók, hogy a legnagyobb felelőtlenység a felelősséghiányos magatartás. Érvényes ez munkavégzésünkre, kapcsolatainkra, megnyilvánulásainkra. Aki minden felelősség hiányában vádat emel más ellen, tulajdonképpen saját felelőtlen hozzáállásáról vall. A problémák soha nemcsak fehérek vagy feke-

ték, hanem sokszor nagyon is színesek, így a megoldás sem lehet csak elutasítás és vád, vagy teljes feloldás, megbocsátás. Bizonyos fokú értelmi és érzelmi intelligenciával kellene bírni ahhoz, hogy minden helyzetet okosan oldjunk meg. A felelősség azonban marad! Az elszámolás elsősorban önmagunkért kötelez.

Szembenézni a tükörből visszatekintő önmagunkkal és megkérdezni: ki vagy? Mi vagy? Mi a célod? Hogyan akarsz elérni? Milyen eszközökkel? – ez mind hozzátartozik ahhoz, amit a felelősségteljes élet feltételez. Ugyanakkor válaszaink is ehhez igazodjanak: Ez, és ilyen vagyok. Ezt vállalom, mert... Megteszem, mert jónak vélem. Elvetem, mert ellentmond annak, amit képviselek.. Így járok el, mert ez az általam helyesnek és tisztességesnek vélt eljárás.

Ha még inkább szűkíteni akarjuk a járható utat a felelősségteljes élet irányába, talán ezekkel a kulcsszavakkal maradunk: Gondold végig! Döntés és cselekedj célirányosan! Vállald tetteid! Légy nyitott a hibák kiküszöbölésére! Mindig csak a magad jobbulásán munkálkodj!

A nevelés önmagunkkal kezdődik. Úgy irányítsuk tehát gyermekeinket, hogy kevés szóból, de életvitelünk példája által tudják felvállalni maguk is a felelősségteljes életet. „Embernek lenni pontosan annyit jelent, mint felelősnek lenni. Érezni, hogy a kővel, melyet lehelyez, a világot építi tovább.” (Antoine de Saint-Exupéry)

KISS-MIKI MELINDA

Munka közben a Koós Ferenc cserkészcsapat tagjai

Adventi vásár Magyarrégenben Fotó: Bíró S.

Híres magyar tudósok, feltalálók, felfedezők (15.)

Fonó Albert (1881-1972)

Magyar gépészmérnök, a torló-sugárhajtómű feltalálója, a Magyar Tudományos Akadémia tagja, a Nemzetközi Asztronautikai Akadémia levelező tagja volt.

Találmányai gyakran a közlekedéshez köthetők és meghatározóak manapság is, legyen szó akár vasúti, vízi vagy légi közlekedésről. Élete során 20 kutatási témában 46 szabadalmat dolgozott ki és nyújtott be.

Fonó Albert Budapesten született. Gimnáziumi matematikatanára az a híres Rátz László volt, aki később Wiegner Jenő és Naumann János pályáját is egyengette. A műegyetemen kötött barátságot Kármán Tóddal, aki később a repüléstechnika egyik legmeghatározóbb alakjává vált (a márciusi lapszámban írtunk róla).

A műegyetem után német, belga, svájci, francia és nagy-britanniai gyárakban dolgozott. 1909-ben tért haza, és műszaki doktori vizsgát tett. Fő szakterülete az energetika volt.

Tanulmányai közül említést érdemel az 1923-ban kidolgozott gőzkazán, valamint az 1928-ban szerkesztett új típusú bányászati légsűrítő berendezés. A Siemens cégnek adta el a vasúti járművek önműködő fék- és menetszabályozásának a szabadalmát. 1926-ban Kármán Tóddal közösen kidolgozták a szárnyas hajó tervét.

Legjelentősebbek a sugárhajtómű-találmányai. Az első ilyen, a sugárhajtás elvét alkalmazó találmánya az I. világháború idejéből származik, amikor is egy légi torpedónak nevezett eszközzel tüzérségi lövedékek lőtávolságát szerette volna növelni. 1915-ben olyan megoldást dolgozott ki, amely a mai torló-sugárhajtóművek szinte minden lényeges elemét magában foglalta. Javaslatát az osztrák-magyar hadvezetőséghez nyújtotta be, ott azonban, nem ismerve fel a jelentőségét, elutasították. (Egy évtized múlva Angliában, Franciaországban, a Szovjetunióban és Németországban számos kutató kezdett foglalkozni a torló-sugárhajtóműves lövedékekkel.)

Fonó Albert a húszas évek vége felé újból a sugárhajtás problémája felé fordult. Felismerte, hogy a légsaváros repülőgépekkel bizonyos sebességhatár nem léphető túl, a dugattyús repülőmotorok segítségével elképzelhetetlen a légi járművek hangsebesség feletti

gyorsasága. 1928-ban kidolgozta a nagy magasságban hangsebességnél gyorsabban haladó repülőgép számára alkalmas hajtóművet, amelyet lég-sugármotornak nevezett el. Ezt kiegészítette egy pótszabaddalmi bejelentéssel, amely a sugárhajtóművet alkalmassá teszi hangsebesség alatti működésre. Találmányára német szabadalmat kért. A rendkívül szigorú és precíz szabadalmi elővizsgálat négy évig tartott, amíg bejegyzésre került.

A repülőgép-sugárhajtómű feltalálásában Fonó Albert mindenki mást megelőzött. Ő fektette le az elvi alapokat, az erre vonatkozó szabadalma a legelső a szuperszonikus repülés történetében.

Fonó Albert egy ideig próbálkozott a szabadalmak értékesítésével a Fokker és a Junker repülőgépgyártó vállalatoknál, azonban a költségesnek ígérkező kísérleteket azok nem vállalták. Néhány év múltán a szabadalmak fenntartásához szükséges jelentős anyagiak híján Fonó kénytelen volt lemondani a szabadalmakról, amelyeket attól kezdve a konstruktőrök szabadon használhattak.

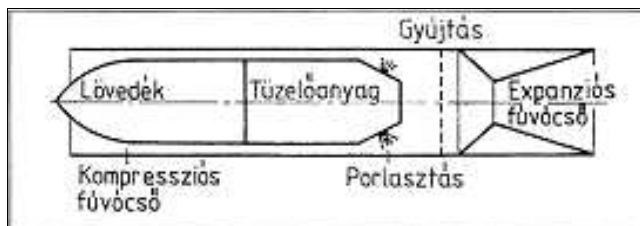
A szuperszonikus repülésre vonatkozó szakirodalom némely munkáiban a sugárhajtás feltalálójának Whittle angol őrnagyot tüntetik fel, aki százezer font jutalmat kapott találmányáért hazája kormányától. Whittle egy évvel Fonó után adta be szabadalmát, így ma már a külföldi szakirodalom is Fonót tekinti e forradalmian új technikai találmány atyjának.

Ma a világban rengeteg olyan műszaki alkotást, technikai találmányt használnak nap mint nap, amelyek feltalálója magyar mérnökember volt.

Fonó Albert Budapesten hunyt el 1972. november 22-én, 91 éves korában. Emlékére a Magyar Asztronautikai Társaság 1980-ban megalapította a Fonó Albert-díjat. Fonó Albert-émlékérem adományozható az űrtudományok terén elért kimagasló eredményekért. Az emléklakettet elsőként Farkas Bertalan, az első világűrben járt magyar kapta meg.

(folytatjuk)

CSERNÁTONI JÓZSEF

A légi torpedó lényege

Szászrégeni profilok

RÉTHY ISTVÁN tanár, közíró

A Maros megyei Kisillyében született (Gernyeszeg község, Szászrégenhez közel) 1942. október 28-án. 1949–1956 között a szászrégeni 2-es általános iskolában tanult, majd a 2-es középiskolában érettségizett 1960-ban. Tanulmányait a marosvásárhelyi pedagógiai főiskolán (1960-1963), majd a budapesti egyetemen folytatta (1994-1996). Pályafutása kezdetén magyar nyelv- és irodalomtanárként tevékenykedett Marosjárában és Fickón, ahol igazgató volt. Ezután Szászrégenbe került, ahol az 5-ös általános iskolában tanított. Később Magyarországra emigrált, Kesznyéten és Káptalanfán tanított, ahol az igazgatói funkciót is betöltötte. Szászrégenben eltöltött éveit aktív tagja volt a városka művelődési életének. Elnöke volt a Kemény János irodalmi körnek, amely a helyi művelődési ház égisze alatt működött. Munkatársa volt a marosvásárhelyi *Vörös Zászlónak*. Sok cikke jelent meg a megyei napilapban különböző témával (politika, szociális, közhasznú témák). Jelenleg Magyarországon él, Nemeshányon, a tanításnak és az írásnak szenteli életét. Novellái jelentek meg a *Keresztény Napló*, *Hévíz*, *Veszprémi Megyei Napló* kiadványokban.

PUBLIKÁLT MŰVEI

Lila kardigán – karcolatok és novellák – Bukarest, Litera, 1986, 108 p.

Ajtók – Kolozsvár, Dacia Könyvkiadó, 1986

Időjelek – Miskolc, Új Bekezdés irodalmi alkotócsoporthoz és művészeti egyesület, 1992

Az apánk fényképe (elbeszélés) – Veszprémi Megyei Napló, 2008. június 9.

Mária szálló (novella) – Veszprémi Megyei Napló, 2008. augusztus 9.

A katedrális könnyei (elbeszélés) – Keresztény Napló, 2008. július 20.

PUBLIKÁLT CIKKEIBŐL

Ami gyakran a gyógyszernél is többet ér – dr. Czédula Róbert – *Vörös Zászló*, XXXVIII., 90, 1986. április 17., p. 2.

Asztalos Gyuszi és a régeni box – *Vörös Zászló*, XXXIX., 196, 1987. aug. 20., p. 2.

A régeni iskolás sportklubról – *Vörös Zászló*, XXXVI., 307, 1984. dec. 27., p. 2.

Szeretem az emberek nyíltságát (Samu Pál tanár) – *Vörös Zászló*, XXXVI., 294, 1984. dec. 12., p. 3.

Tárlaton voltam (Pánczél Sándor és Varga-Szia András munkái) – *Vörös Zászló*, XXXVIII., 302, 1986. dec. 21., p. 2.

Egy első díj gazdája (35 éves a régeni városi könyvtár) – *Vörös Zászló*, XXXVII., 304, 1985. dec. 25., p. 3.

A Régeni Néprajzi Múzeum a nevelés szolgálatában – *Vörös Zászló*, XXVIII., 215, 1976. szept. 11., p. 3-4.

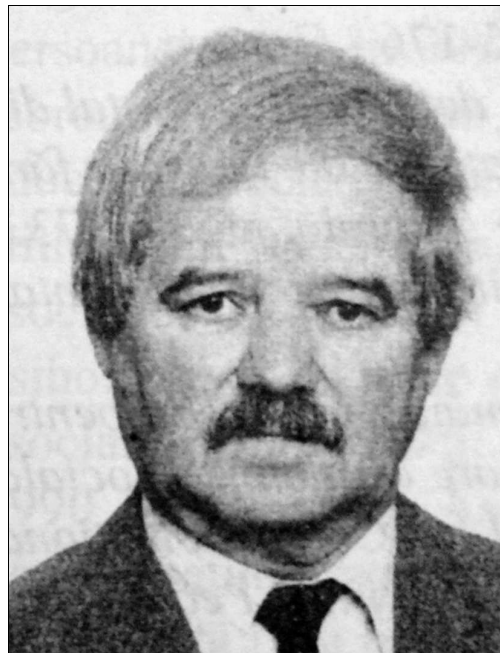
Egy évforduló kapcsán (20 éves az EGCL) – *Vörös Zászló*, XXX., 74, 1978. márc. 29., p. 1, 4.

Filozófus nem vagyok: emberek a Maros mentén (Létay László építész-mérnök) – *Vörös Zászló*, XXXV., 1983. szept. 30., p. 3.

A mester: Szász Lajos, a régeni IPL mestere – *Vörös Zászló*, XL., 91, 1988. ápr. 17., p. 1-2.

Valami maradjon utánam: emberek a Maros mentén: Varga István, az IPL főmérnöke – *Vörös Zászló*, XXXIX., 287, 1987. okt. 7., p. 3.

Aki elsőnek fogja meg a munkát: Schmejkál Rudolf – Lemn Metal – *Vörös Zászló*, XXXVI., 198, 1984. aug. 21., p. 3.

A műkedvelő: emberek a Maros mentén: Májai Zoltán – Lemn Metal – *Vörös Zászló*, XXX., 181, 1978. aug. 2., p. 3.

Sok bába köz – a Livezilor utcai garzonblokk tűrhetetlen állapotáról – *Vörös Zászló*, XXXIX., 134, 1987. június 9., p. 2.

Eltűnt egy csónak ház (Régenben) – *Vörös Zászló*, XXXVII., 272, 1985. november 17., p. 3.

Hat emelet torta – Nagy Ferenc cukrászmester – *Vörös Zászló*, XXXVII., 236, 1985. október 6., p. 3.

KRITIKAI BIBLIOGRÁFIA

Ösztönző sikerek – Szerzőavatás. Réthy István *Lila kardigán* című kötete. Nagy Miklós Kund – *Vörös Zászló*, XXXVIII., 128, 1986. június 1., p. 3.

Profiluri reghinene: Dicționar bibliografic – Georgeta Mărginean, Demeter Judit – Szászrégeni városi könyvtár, 2008, p. 266-270.

(folytatjuk)

DEMETER JUDIT

Kastélyok, kúriák környezetemben – múlt, jelen, jövő

„A szülőföld szálai örök összekötők a tájjal és a földdel, amiből az ember lett, és amivé lesz, és nem szakadhatnak el soha.” (Fekete István)

Az erdélyi Mezőség kapujában található, a Lucpatak partján, Szászrégentől 5 km-re az én csodálatos szülőfalum, Beresztelke.

Nagy múltra tekint vissza ez a település. 1319-ben említik Berycteluke néven, eredeti nevét a Bereczk nevű családtól kaphatta, amelynek itt telke volt. 1332-ben plébániatemplommal rendelkezik. Idővel a név Beresztelke lesz. Jó termőföldjei, gyümölcsös-kertjei sokáig viszályt keltek a losonczi Bánffyak és a Kemények között a birtoklás miatt. Határaival együtt részese volt egy nagy birtoktömbnek, melynek akkor Simon bán volt az ura. Egykor Torda vármegyéhez tartozott, magyar, katolikus felekezeti település. 1564 után a falu népe református lett, mint a környék számos községe. A Bánffy család idején jött létre a református egyház, mivel a család tagjai áttértek a katolikusról a református hitre. Ez időből maradt fenn Rhédey Anna úrasztali aranyozott kelyhe és tányérja, az egyház értékes kincse és a Bánffyak kehely alakú szószerkeje.

Az egész terület és uradalmak gazdát cseréltek a Gertrudis királyné elleni összeesküvés idején, Simon bán gyanúba kerülése miatt.

A XVIII. században épült a báró Bánffy-udvarház, melyet 10 hektáros park övezett. Napjainkban csak az udvarház mosókonyhája látható (magánszemély birtokába került 1930 után). Az udvarház többi részét – a nyári lakot is – lebontották, a használható építőanyagot a család leszármazottjai eladták, a 10 hektáros parkot felparcellázták és kiosztották (eladták), és erre családi házak épültek. A csodálatosan szép parkról csupán az ükszülők tudnak mesélni, csak a halastó maradványai jelzik valamikori létezését.

1633-ban iskolát létesítettek – szalmafedeles, viskószerű felekezeti épület volt, helyébe 1892-ben téglából építettek iskolát. A református iskolát a báró losonczi Bánffy család tartotta fenn. A görög katolikusoknak is

volt iskolájuk, mivel a báró az olcsó munkaerő miatt sok románt telepített be, akik idővel elszaporodnak. Napjainkban is a kereszt alakú elrendezésű település jelzi, hogy a református templom a falu felső részén épült, közelébe iskola és kántorlak, valamint a kultúrház – itt lehetett valamikor a falu központja. A falu

Szász V. – Téli táj

alsó részén, a régi görög katolikus templom (napjainkban ortodox) körül kevesebb lakóház épült. 2006-2008 között új templomot építtetett a helyi görög katolikus közösség.

Szülőfalum lakosságára sokban hatott Szászrégen közelsége: gazdasági, művelődési életére, dalkultúrájára – 1897-ben 26 tagú református dalárdája volt.

Számomra 2000-ben vált ismertté a régi református iskola épülete. Oda jártam óvodába, majd az elemi iskola osztályait is ebben a régi, háborúkat részlegesen átvészelt tanintézményben jártam ki. Ez az épület anynyi éven át második otthonom volt: gyermekkorom legszebb éveit és élményeit éltem itt át: gyarapítottam, gazdagítottam tudásomat és ismereteimet. A számok, betűk világába kerültem ezen a helyen. Első könyveimet itt kezdtem olvasni. Ezért számomra nagyon fontossá vált ez a 130 éves épület, mely kultúrát, művelődést terjesztett több mint 100 éven át. Jelenleg is a református egyház tulajdona. Sajnos, anyagiak hiánya miatt ez a csodálatos épület, mely őseink múltjának tanúja, eléggé rossz állapotban van. Üresen kongnak termei, sem gyermekkacaj, sem szigorú tanítói utasítás hangja vagy vidám gyermekdal nem csendül fel falai között.

A költő gondolatai – „Nem szabad idegenként visszatérni oda, ahol valamikor otthon letünk” (Wass Albert) – ötletet adtak! Szeretnék támogatókat találni nemcsak a környéken, hanem az országhatáron kívül élő jólelkű, jómódú, segítőkész emberek körében. Így megvalósíthatnám életem egyik fontos álmát. Az épület felújíttatnám, megőrizve eredeti formáját, s a három helyiségében létrehoznám a beresztelki tájházat.

Időm, energiám van. Jó barátaimmal hétvégeken és a vakációban padlásokról, csűrőkből összegyűjthetnénk az értékes kincseket, amelyek még ott lapulnak

a beresztelki portákon. Egyik terem szőttéseket, varrottasokat, gyerek-, férfi- és női ruhákat tartalmazna megfelelő, jellegzetes bútorzattal, mely a helyi régi falusi berendezést és divatot mutatná be. A másik teremben a régi háztáji kellékeket, munkaeszközöket állítanám ki: szövőszék, fonóeszközök, motollák, tekerőlevelek, boronák, kukoricafejtő, cséphadaró stb. Mindezek a régi kézművességről tanúskodnának, s

ezáltal a jövő nemzedék nemcsak a világhálón fedezné fel a népi értékeket, hanem ősei munkájával és a maguk készítette munkaeszközökkel helyben ismerkedne meg. A legkisebb teremben régi fényképeket, albumokat, könyveket és gyermekjátékokat helyeznék el.

Bárhova is elkerülök tanulmányaimat folytatni, visszatérek szülőfalumba, hogy ezt a nagy tervet megvalósítsam, mivel „az ember szí-

ve mélyén örökké oda való, ahol született” (Tamási Áron). Úgy érzem, nem hagyhatom a múlt értékeit elkallódní, tennem kell valamit, összekötő kapocs kell legyek a múlt és a jövő között. „A madárnak szárnya van és szabadsága, az embernek pedig egyetlen szülőföldje és sok kötelessége” (Tamási Áron).

TORKOS ÁKOS-JÓZSEF,
Lucian Blaga Iskolaközpont,
IX. oszt.

Negyvenöt tanulság – bárkinek

Öregedésem emlékeztetéssé tételére egyszer leírtam 45 tanulságot, amelyeket az életben felfedeztem. Ezt a cikkemet olvasták a legtöbben, így hát 90. születésnapom alkalmával itt van még egyszer:

1. Az élet nem igazságos, de ennek ellenére jó.
2. Ha tanácstalan vagy, tegyél csak egy kis lépést.
3. Az élet túl rövid, hogy az idődet valaki gyűlöletére pazarold.
4. A munkád nem ápol majd, ha megbetegedsz. Ezt a családot és a barátaid teszik meg, tartsd velük a kapcsolatot.
5. Minden hónapban fizess be a bankkártyáid számláit.
6. Nem kell mindig minden vitát megnyerj, fogadd el, ha nem értetek egyet.
7. Sírj valakivel, jobb, mint ha egyedül teszed.
8. Haragudhatsz Istenre, elviseli.
9. Az első fizetésedtől spórolj a nyugdíjra.
10. Ha a csokiról van szó, hiábavaló az ellenállás.
11. Békéld meg a múltaddal, hogy a jelent ne ront-hassa el.
12. Nyugodtan sírhatsz a gyerekeid előtt.
13. Ne hasonlítsd az életed másokéhoz, nem tudhatod, hogy az ő útjuk miről szól.
14. Ha egy kapcsolatnak titokban kell lennie, te ne legyél a kapcsolatban.
15. Bármilyen megváltozhat egy szempillantás alatt, de ne aggódj, Isten nem pislog.
16. Vegyél mély lélegzetet, megnyugtattja az elmét.
17. Szabadulj meg mindentől, ami nem hasznos, szép vagy boldogító.
18. Ami nem öl meg, az valóban erősebbé tesz.
19. Sosem késő, hogy boldog gyermekkorod legyen, de a második már csak tőled függ és senki másától.
20. Amikor azért kell küzdeni, amire igazán vágysz, soha ne add fel.
21. Gyűjtsd meg a gyertyákat, használd a szebb ágyneműt, vedd fel a drága fehérneműt; ne tartogasd különleges alkalmakra, a ma különleges.

22. Készülj fel mindenre, majd sodródj az árral.
23. Légy különleges most, ne várd meg az öregkort, hogy lilát hordj.
24. A legfontosabb nemi szerv az agy.
25. Csak te felelsz a saját boldogságodért.
26. Minden csapást annak alapján ítéld meg, hogy öt év múlva számítani fog-e.
27. Mindig az életet válaszd.
28. Mindenkinek mindent bocsáss meg.
29. Hogy más mit gondol rólad, az nem tartozik rád.
30. Az idő majdnem mindent meggyógyít, adj neki egy kis időt.
31. Bármilyen jó vagy rossz a helyzet, meg fog változni.
32. Nem kell magad túl komolyan venni, senki más sem teszi.
33. Higgy a csodákban.
34. Isten Isten miatt szeret, nem azért, aki vagy, vagy amit tettél.
35. Ne vizsgálódj felül az életet, jelenj meg és hozd ki belőle, amit lehet.
36. Az öregedés még mindig jobb, mint fiatalon meghalni.
37. A gyerekeidnek csak egy fiatalkoruk van.
38. Végül csak az számít, hogy szerettél.
39. Mindennap menj ki, ott történnek a csodák.
40. Ha mindenki egy nagy kupacba gyűjtené a problémáit és a másokéit is megnézhetnénk, beérnénk a sajátunkkal.
41. Az irigység időpazarlás, megvan mindened, ami kell.
42. A legjobb még csak most jön.
43. Mindegy, hogy érzed magad, kelj fel, öltözz fel és jelenj meg.
44. Engedd.
45. Az élet nem masnival jön, de mégis ajándék.

REGINA BRETT,
a clevelandi Plain Delaer 90 éves újságírója

A gyűszűről

Több éven át, a műszaki rajz mellett, kézimunkát is tanítottam. Ezért érdekelték a hozzá tartozó munkaeszközök és azok eredete, mert így tanítványaim tudását is bővíthettem. Ezúton a gyűszűről szeretnék írni.

A régi időkben az volt a vélemény, hogy az a szép női kéz, amelyiken meglátszik, hogy sokat dolgozik. Azért akkoriban is vigyáztak a hiú lányok és asszonyok, hogy amennyire lehet, eltüntessék kezükről a munka nyomát. Ezért már a sokat varró, hímző középkorban készültek apró ujjvédők megvédeni az asszonyi ujjakat az ezernyi tűszúrástól. Egyes mesteremberek kitalálták a fém-ből készült kis ujjvédőket, amelyeket azóta is használunk varrásnál és hímzésnél, ha nem szeretnénk akár fertőzésnek is kiténni a kezünket – ez a gyűszű.

Darmstadt múzeuma őrzi a legrégebbi gyűszűt. Amikor az 1399-es esztendőben romba dőlt Tannenberg várában folytattak ásatásokat, találtak bronzgyűszűt, ami alig különbözött a maitól. Kissé rövidebb és vastkosabb, mint a mai gyűszűk, de majdnem hatszáz esztendő alatt nem változott a formája. Az időrendben következő gyűszűt Nürnbergben őrzik. Ez kétszáz évvel fiatalabb tannenbergi ősnél. A bevéssett évszám elárulja, hogy a XVI. század végén, 1595-ben készült.

Hogy a gyűszűkészítés fejlődött-e nagyot kétszáz év alatt, vagy a nürnbergi gyűszű tulajdonosa volt pompaszeretőbb, nem tudni, de ez a gyűszű igen díszes volt, egész felületét domborművek ékesítették. A XVI-XVII. század pompaszeretete a legjelentéktelenebb

használati tárgyakra is kiterjedt. A gyűszűk ezüstből készültek, véséssel, domborítással, zománccal, de még drágakövekkel is díszítették. A nürnbergi gyűszűket messze földre elvitték, mert sehol olyan szép és jó gyűszűk nem készültek, mint ott.

A XVIII. században hanyatlásnak indult a gyűszűgyártás. A céhek ugyanis nagyon szigorúak voltak.

Amikor egyik legény egy kis gépet talált fel, amivel sokkal gyorsabban, olcsóbban és jobb gyűszűket lehetett volna készíteni, a céhek vezetői ezt megtiltották. Az volt a véleményük, hogy csak lusta legény találhat ki ilyet, mert az életét így akarja kényelmesebbé tenni. A céhek maradisága így megásta a gyűszűipar sírját. Más vidékeken, ahol ezt nem tiltották meg, a géppel készített gyűszűk nyertek előnyt. Így a nürnbergi mesterek lassan becsukhatták boltjaikat.

A tréfás mondást, hogy egy gyűszűnyi bor leveri a lábáról a gyenge legényt, a nürnbergi gyűszűmesterek találták ki. Az ital nem éppen a varráshoz készült gyűszűben volt, hanem ezüst ivóserlegben, melynek gyűszűalakja volt, de sokkal nagyobb, így akkora adagot lehetett felkortyintani belőle, hogy a legény kedve rőzsássá, járása pedig gyorsan bizonytalanná válhatott. A gyűszű nagyon hasznos „jóság” a varrásnál, de a céh lakomáknál iszogatásra csábította a különben jámbor életű nürnbergi mestereket.

Napjainkban is jó, ha varrásnál ujjainkat a kis, semmitmondónak látszó gyűszűvel védjük.

BUTIURCÁNE VORMAIR ZSUZA

13 tanács - én is másoktól hallottam

Próbáld ki!

1. A hajad nem elég fényes? Tegyd rá, vagy az öblítővízbe, és úgy mosd meg.
2. Hogy ne legyen a káposztafőzéstől kellemetlen szag, tegyd egy szelet kenyert a káposzta tetejére (egy kis zacskóban, hogy a morzsák ne kerüljenek a káposzta közé).
3. A hússzeletek közé folpackot teszek, így fagyasztom le, mert ezzel a módszerrel nem fagy össze. Annyi szeletet veszek ki belőle, amennyire szükség van.
4. Tésztát, levest, meggyet stb. úgy fagyasztok le, hogy egy egyliteres tejesdoboz tetejét levágom, zacskóval kibélelem, ebbe teszem a fagyasztani valót, ha megfagyott, kiviszem a dobozból, így kis téglákat kapok, melyek jól pakolhatók a fagyasztóban.
5. Fűszereket nem csak a hússokra tehetünk grillezés-kor. Ha faszénparázásra babérlevelet, rozsmaringot vagy más illatos fűszereket szórunk, a hússok átveszik az aromás illatokat.
6. Ha a másnapos kenyeret pár percre nedves konyharuhába csavarod, majd előmelegített sütőbe teszed 5-10 percre, olyan lesz, mintha friss lenne.
7. A petrezselyem-, lestyán- és zellerlevelet szárítás után összekeverem, így teszem zárható üvegbe. Ezt a keveréket minden töltelek húshoz használok (faszírozott, töltött paprika, töltött csirke), valamint a zsemlyegombóc galuskájába is szórok belőle.
8. Ha szilikonformában sütünk, a túpróbat makarónival vagy spagettivel végezzük, így biztos nem károsodik a forma.
9. Távol tartani egeret, patkányt? Hintsd meg őrölt fekete borssal a helyet, ahol tanyáznak. Elmennek másfelé.
10. Amikor olcsóbb citromhoz jutok, bevásárolok belőle akár 1-2 kg-ot is. A jól megmosott gyümölcs héját lereselem, és cukorral összekeverve műanyag, zárható tetejű edénybe teszem és lefagyasztom. Süteményekhez kiváló. A levét kifacsarom és jégkockakészítőben lefagyasztom. Bármikor elővehetem tea, limonádé ízesítéséhez. De a kézen lévő halsszag eltüntetéséhez is nagyon jó.
11. A fehérenemű nem elég fehér? Áztasd 10 percre egy szelet citrommal meleg vízbe, **ÉS ADJ HOZZA SZÓDABIKARBONÁT!!!**
12. Faszírozott készítésekor a masszához tegyünk egy evőkanál étolajat, így nem ragad az edény aljához, és az olaj is kevésbé habosodik.
13. Muffinsütéskor is hasznos a fagyaltoskanál. Meleg vízbe mártva szépen, egyenletesen osztható el a tészta a kapszlikba, amiben sütjük.

Mindenki viselkedik (6.)

A ruha teszi az embert, vagy az ember teszi a ruhát? (2.)

A feltűnő öltözködés – különösen napjainkban – hivalkodás. És ami hivalkodó, az már nem illendő. Persze a hivalkodás nemcsak abban nyilvánul meg, hogy mondjuk kisestélyiben megyek bevásárolni. A divatot, a hagyományos öltözködési szokásokat úgy is megsértem, ha ing helyett virágos, vagy különböző szövegekkel teleírt, plakátszerű blúzt, nadrág helyett seszínű, koszos, foszladozó aljú rongyot, hozzá kék vagy piros csíkos zakót, vállig érő zsíros haját, divatos cipő helyett pedig Richelieu korabeli magas sarkú lábbelit, esetleg szíjjakkal átűzött sarut viselek.

Szóval a túlzás egyik irányban sem helyes. Semmiképpen sem illik úgy öltözködni, hogy megjelenésünkben – személyünk-től függetlenül – a legfőbb elem a ruha legyen. Azaz egyetlen alkalommal ez is előfordulhat: ha álarcosbálba megyünk.

Az öltözködésben is, akárcsak a viselkedés minden területén, a célszerűségnek párosulnia kell az alkalommal. Ami célszerű és alkalmas az utcára, nem biztos, hogy megfelelő és illő a munkahelyen, vagy különböző alkalmakra... Minden alkalomra vegyünk magunkra megfelelő ruhát.

Időnk jelentős részét a munkahelyen töltjük, nem mindegy tehát, hogyan öltözködünk. Ma már gyárakban, hivatalokban, intézményekben az öltözködés nem okoz különösebb gondot, hiszen majdnem mindenhol kötelező a munkaruha vagy a munkaköpeny. Ez helyénvaló és célszerű, mert a munkahely nem divatbemutató, és viselő ruhámat is megvédi.

Mindez nem feltétlenül jelenti azt, hogy munkaruham szakadozott, gondozatlan, mint ahogy az is viszsztatásító, ha – lányok, figyelem! – különböző átalakításokkal, övekkel, rafinált kivágásokkal, módosításokkal teszem „testhezállóbba” köpenyemet, egyenruhámat.

Hivatalokban különösen visszatásító mind az elhanyagolt, mind a túlcicomázott, választékosan elegáns öltözködés. Az ilyesmi nem váltja ki az ügyfél

Kisgyörgy Tamás rajza

bizalmát. Szívesen tárgyal viszont a kellemes, vonzó külsejű „alkalmazottal”, akinek már az öltözéke is arra vall, hogy komolyan veszi munkáját.

Az utcai öltözködésben nem az a fontos, hogy láttára mindenki utánunk forduljon. Ezt persze el lehet érni sokféleképpen. Akár erősen feltűnő színekkel, mintákkal, akár merész szabással. Ha például fügefalevélnél valamivel nagyobb mini, vagy hosszú, az utca porát seprő, nagy mintás, tarkabarka szoknyával, majdnem köldökig dekoltált blúzban végigvonul valaki a korzón, a „siker” biztosan nem marad el. Sőt, ajánlhatok még egyet: be kell szaladni pongyolásan a sarki fűszerkereskedésbe, és az is megteszi a hatást. A férfiak pedig induljanak el minél tarkább, pálmafát, félmeztelen négereket, coltot ábrázoló nyakkendővel, biztosan magukra vonják a nők figyelmét. Legáltalább egy pillanatra.

(folytatjuk)

DALI SÁNDOR: MINDENKI VISELKEDIK –
Albatrosz könyvkiadó, 1978

Advent: a készülés ünnepe

Olvasandó: Máté 25, 1-13.

Advent ünnepe a készülést hangsúlyozza. Mindenki készül a karácsonyra, ki szegényesen, jól meggondolva, hogy mit engedhet meg magának, ki pazarolva, túlköltekezve. Vannak olyanok is, akik tudnak másokra is gondolni, hiszen a szeretet ünnepére készülnek. A kérdés az, hogy mi hogyan készülünk, milyen lelkülettel közeledünk karácsony felé?

A tíz szűz példázata kétféle készülésre hívja fel a figyelmünket. A kétféle készülés sokszor látható és érzékelhető, mert szembeötlő valaki önzése és irigysége, de sokszor nem látható, ahogy itt a példázatban, mert képmutatással tudja takarítani azt az ember.

Mind a tíz szűznek volt lámpása, mind a tíz kiment a Vőlegény fogadására. Mind a tíz fel tudott mutatni valamit és mind a tíz tevékeny volt. Mindeddig semmi különbséget nem lát az emberi szem. A különbség Isten előtt leplezetlen, Ő tudja, hogy mi történik a szívben, tudja, hogy mi miért tesz az ember. Azt is tudja, hogy mennyire képmutató tud lenni az ember, amikor úgy alkalmazkodik a környezetéhez, hogy ahol imádkoznak, ott imádkozik, ahol kegyeskedni kell, ott kegyes álarcot tesz fel, mert úgy lehet eredményt elérni. Ahol pedig elmarasztalják Isten ígését, ott ő is elmarasztalja, ahol rágalmaznak, ott is jól érz magát és neki is van mondanivalója, ahol csúfolódnak, ott ő is a csúfolódók székébe ül.

1. Ne ítélkezzünk, bizzuk Istenre azt, mert Ő helyesen látja a különbséget őszinte és hamis között. Jól figyeljünk, nem az okos szűzek mondják ki azt, hogy vannak közöttük balga, bolond szűzek. A szűzek – az okosak és a balgák egyaránt – nem azzal foglalkoznak, hogy ítélkezzenek egymás felett, hanem azzal, hogy készüljenek a Vőlegénnyel való találkozásra. Itt megállunk, és éreznünk kell az ige súlyát. Hányszor annyira okosoknak képzeljük magunkat, hogy jogosnak tartjuk, ha ítélkezünk egymás felett és mások felett. Úgy látom, sokan nagyon sok időt fordítanak arra, hogy mások hibáival, fogyatékoságával és bűneivel foglalkozzanak, és azok fölött ítélkezzenek. Nagyon veszélyes játék ez, mert azt az időt fordíthatnánk saját dolgaink megvizsgálására, bűneink felfedésére és imádságra, amikor odavisszük teljes önmagunkat a kegyelem királyi széke elé, hogy bocsánatot nyerjünk.

2. Krisztus Urunk először a balga szűzekről beszél. Talán azért, mert minden okos, bölcs szűz balgaságából, bolondságából megtérve lesz azzá, amivé Isten szeretné látni. Balgaságuk abban állt, hogy megelégedtek azzal, hogy van lámpásuk, és nem törekedtek arra, hogy olajuk is legyen. Használhatatlan az a lámpás, mely nem világít, mert nincs olaja. Mindez akkor derül ki, amikor megérkezik a Vőlegény, de Isten a Vőlegény megérkezése előtt tudja ezt.

Az olajról a bibliamagyarázók többsége azt mondja, hogy a Szentlélekre utal és mutat. A Szentlélek jelenléte eleveníti meg a Biblia tanítását, hogy az élő és ható legyen, Ő teszi hittvallásunkat is fontossá, hogy ne csak az ajkunkon legyen jelen, hanem gyümölcstermő életünk legyen. A Szentlélek az, aki gyülekezeteinkben munkálja az igazi közösséget Istennel és egymással.

A példázat a balga szűzek veszélyes útjára hívja fel a figyelmet, akik rosszul készültek a Vőlegény érkezésére. Első veszélyként a képmutatás áll előttünk, amikor valaki tudja, hogy nincs olaja, de úgy tesz, mintha lenne. Úgy tesz, mintha a Szentlélek vezetése alatt állna az élete, és

közben saját bűnös kívánságai szerint él. Második veszélyként az önámítást kell megemlítenünk, amikor tudom, hogy nem elég a lámpás, vagyis ha azt mondom, hogy van Bibliám, jó nevelést kaptam, konfirmáltam, én sem vagyok bűnösebb másoknál, vagy büszkén vallom: „amiben születtem, abban akarok meghalni”. Azt olvastam az egyik bibliamagyarázó könyvében, hogy „a bolond szűzek azokat jelképezik, akik azt vallják, hogy megvan náluk a messiási reménység, de sohasem tértek meg”. Vajon nem igaz ennek a fordítottja is, amikor emberek dicsekednek megtérésükkel, de elmarad életükből a megszentelődés és élnek szívük gonoszsága szerint? Harmadik veszélyként álljon előttünk a tévhit, amikor az ember szentül meg van győződve, hogy elég a lámpása, vagyis az, amit ő fel tud mutatni, ami őt kielégíti vallásosságában.

A helytelen készülés jelei: a képmutatás, az önámítás és a tévhit. Mindhárom az olaj nélküli lámpásokra emlékeztet, és az önmagával elégedett keresztyénre mutat.

A Koós Ferenc cserkészcsapat munkája 1.

3. Az okos szüzek bölcsessége abban látszik először, hogy ők nem tartották magukat okosoknak, bölcsenek, és nem bélyegeztek másokat sem bolondnak, sem hitetlennek, hanem komolyan készültek a Vőlegény érkezésére. Készülés közben pedig rájöttek, hogy nem elég, ha van lámpásuk, olajra is szükségük van. Ismerték a balgaság veszélyeit és tudták, hogy önmagukban nekik sohasem lenne erejük megtagadni mindazt, amit a világ bolondsága felkínál. Tudták, hogy csak az érkező Vőlegény kegyelme tarthatja meg őket.

Az okos szüzek szerették a világosságot, ezért mindent megtettek azért, hogy az biztosítva legyen számukra akkor is, ha sötét lesz. Nem bízták úgymond a véletlenre azt, ami történni fog, amikor megérkezik a

Vőlegény. Mély és elgondolkodtató tanítás bontakozik ki itt az igéből: világosságban élni azt jelenti: a Szentlélek vezetése alatt élni. Hány ember ma pontosan eltervez mindent, ami a mindennapi tennivalóit illeti, és a véletlenre bízva üdvösségét, örök életét.

Ne bízunk önmagunkban és abban sem, amit fel tudunk mutatni, hanem csupán Isten nagy kegyelmében, Aki megtarthat, és kérjük Tőle az énekíró szavaival: a te áldott Szentlelked, kérlek tőlem el ne vedd.

Adjon Isten mindannyinknak áldott adventi időt, Szerinte való készülést!

**SZÉP EDUÁRD LELKIPÁSZTOR,
BERESZTELKE**

Karácsonyi gondolatok

Karácsony előtt és karácsonykor a látszat, a látványosság kerül túlsúlyba. A kirakat, a káprázat, a szem kényeztetése kerül előtérbe.

Igaz, hogy az első karácsonykor is volt amit, Akit látni, hiszen a pásztorok azért mentek, hogy megnézzék, hogyan történt az, amiről üzent az Úr (Lukács 2, 15). A keleti bölcsék látták a csillagot, később pedig meglátták a Gyermeket (Máté 2, 1-12), a Királyt, a Messiást, a Megváltót. Simeon is látta az Úr Krisztusát (Lk 2, 26). A látás mögött azonban ott volt a hit, ott voltak Isten ígéretei, ott volt a várakozás, a gyakorolás, hogy az ígérek beteljesednek.

A látás mögött, a megérkezés mögött, az ígért beteljesedése mögött ott volt az a láthatatlan út, amit Krisztus Urunk tett meg érettünk, ezt az utat Isten már az édenkertben elkészítette (1 Móz 3, 15).

Ma nagyon kevés az igazi Krisztus-látás, de van sok látnivaló, ami mögött üzlet, pénz van, meggazdagodás és büszkeség. A látás helyett ott van a futó pillantás, hiszen a mai világban élő ember néhanéha odapillant – ha egyáltalán megteszi – embertársára, Isten ügyére, egyházára. A látás helyett ott van a büszke, lenéző tekintet.

Ha számunkra a karácsony nem csupán látványosságot jelent, akkor újra meg újra meg kell néznünk, hogy miért, kiért mentek a pásztorok Betlehembe, hogy kit láttak a keleti bölcsék, hogy ki volt az, akit Simeon karjaiba vett. S a körülöttünk élő emberek

figyelmét is arra kell irányítanunk, aki eljött bennünket megváltani.

Ugye nincs szebb karácsony annál, mint amikor először vagy újra ráismerünk, hogy útmutató keresztényekké kell lennünk. Hogy apostoli feladatunk van arra, hogy Isten szeretetének páratlanságára mutassunk szavainkkal és cselekedeteinkkel.

De jó lenne úgy leülni ezen a karácsonyon a gyermeked vagy unokád mellé, hogy arról beszéljess vele, aki azért jött, hogy Isten tökéletes szeretetét hozza

életünk közelébe. De jó lenne úgy leülni a családi, rokoni, baráti közösségben, hogy el tudd mondani, mit jelent számodra az Úr Jézus Krisztus jelenléte, gondoskodása és vezetése. Hogy a karácsony nem a fenyőfa ünnepe, nem az evés-ivás ünnepe és nem arról szól, hogy milyen sok látványossággal tudjuk megtölteni ezt a pár napot. A karácsony Jézus ünnepe, aki azért jött, hogy megszabadítsa népét bűneitől

(Máté 1, 21).

A karácsony az isteni önzetlenség és áldozat ünnepe, „mert azokat szeretjük igazán, akikért tudunk áldozni” (Kozma Imre). Isten igazán szeretett és szeret minket, azért hozta a legnagyobb áldozatot értünk, a legdrágábbat, a szentet, a tökéletest küldte el hozzánk és értünk.

Vajon nem hasonlít sokaknál a karácsony megünneplése a zengő érchez és pengő cimbalomhoz? (1Kor 13, 1).

A zengő érc „valami olyan zeneszerszámot jelent, mely különösebb zenei érték nélküli hangot ad. A cimbalom valami fémből készített zeneszerszám, melyet egy másikhoz hozzáütöttek, s eközben csengő-pengő hang keletkezett; tehát nem a mai cimbalom... Mindkét hangszernél az a lényeges, hogy dallam helyett zenei érték nélküli erős hang keletkezik.” A korinthusi pogány vallásos és közönséges együttléteken használták. Mindezeket tudva elmondhatjuk, hogy zajkeltő tárgyak.

Vigyázzunk, hogy a karácsonyunk ne érték nélküli zajongás, látványosság és hivalkodás legyen, mert Jézus nélkül, szeretet nélkül csak lármázni és zajongani tudunk. Az Úr Jézus Krisztus nélkül minden képességünk, ismeretünk és tudásunk arra jó, hogy dicsekedjünk vele, önmagunkra mutassunk, és egyben elvegyük a dicsőséget attól, aki dicsőségét másnak nem adja. Ha hiányzik életünkől az, aki karácsonnyá teszi a karácsonyt, a szép szavainkat és érté-

kes ismereteinket is csupán önző célokra tudjuk használni. Önmagunk mutogatására, mások leértékelésére és önmagunk felértékelésére.

Az Isten Fia nem csapott zajt és nem lármázott (Ézs 53, 7), hanem csendben és alázattal érkezett az emberek világába, később pedig csendben és alázattal végezte a munkát, amit rábízott az Atya. Kövessük mi is példáját.

Köszönjük meg Istennek, hogy volt és van karácsony, hogy Fia földrejövetelével összekötötte a mennyet a földdel, és az Ő szeretete csatorna akar lenni mindannyiunk számára, melyen keresztül mennyei ajándékok áradjanak életünkbe.

Imádkozunk azért, hogy nekünk ne csak boldog karácsonyunk, hanem hitben, szeretetben és Isten iránti engedelmségben boldog életünk legyen!

**SZÉP EDUÁRD LELKIPÁSZTOR,
BERESZTELKE**

Karácsonyi rege

A hazai magyar lakosságra a következő időszakban alighanem Trianon utáni létünk egyik legnagyobb kihívásának a súlya nehezedik. Kátyús, gödrös választút áll előttünk. Helyreáll egy erős magyar egység, egy küzdőképes érdekképviselő, amely tudatosítani fogja újra a világban, hogy itt, Európa közepén él egy 1,5 milliós kisebbség, amely küzd a megmaradásáért, a hitéért, amelyben keresztelték, gazdasági, kulturális örökségének, az ősi szülőföldnek a megőrzéséért, vagy pedig az intézményesített ellenségeskedés folytán elporladunk, elveszünk. Választhatunk a magyar jövő és a végleges román uralom között. Egy megoldás lehetséges: amit elrontottunk, azt még ma újra lehet és kell kezdeni. Ehhez vissza kell menni addig a pontig, ahol letértünk a jó útról. Térjünk vissza az elhagyott Istenhez, Teremtőnkhez, Gondviselőnkhez, Megváltónkhoz. Vele kezdjük újra az életet. „Lehet hazatérni az elhagyott atyai házba, mert, mint a tékozló fiút – az Atya tárt karokkal vár! Mert ha valaki azt mondja, hogy szereti az Istent és felebarátját gyűlöli, az hazug.” Legyen Erdély újra olyan, amilyen volt! Ünnepejünk együtt!

Az ünnep az emberi lélek öröme, amely a testet áthatja. Az ünnep örömóra. Az ember szabadságra született. Az ünnepben szabadságát élheti meg. Dönthet, hogy mit csinál. Szóhoz jut a lélek. A test finomabb falatokat harap. Közben az emberi szellem hallatja szavát. Érzést kér. Nem minden napit. Gondolatot kér, amely lelkesít. Érzés nélkül nincs ünnep. Eszme nélkül az ünnep halott. Érzés és gondolat: enélkül az ünnep sivatag. Fa, amelynek virágja van, gyümölcse nincs. Viszonyás nélküli szerelem. Emberek vagyunk. Nem élhetünk ünnepek nélkül. Az ünnep az érzések és a gondolatok napja. E kettővel lesz az ünnep szabadság és öröm. Ha nem hinnék abban a csodában, amelyet szeretetnek nevezünk, nem hinnék abban sem, hogy ilyenkor, karácsony tájékán valahogyan megváltozik az emberek közötti érintkezés alaphelyzete is.

Mai rohanó világunkban ugyanis az ünnep már nem olyan meghitt, kedves, szeretettel teli. A XXI. század emberének már semmire sincs ideje, mert folyton szalad, intézi a dolgait, türelmetlen. Feleslegesnek érzi a beszélgetések varázsát, a másik megismerésének csodálatos felfedezését, amely való-

ban „lélektől léleki” hatolva formálhatná őt is. Közben kegyes hazugságokkal hinti saját maga szemébe is a valótlán magyarázatokat, hogy dolgoznia kell, eltartania a családját, vagy éppen tanulnia, de semmire sem ér rá, mert az élet túl rövid ahhoz, hogy végezzen feladataival.

Ráadásul a média szakadatlanul önti ránk a válásról szóló hírfolyamot, annak minden negatív hatásával, amit azért saját bőrünkön is megtapasztalunk nap mint nap. Mire elérkezik karácsony, bele is fásulunk az ünnepekbe, holott még nem is tettünk érte semmit. Eltűnik az életvidámság, elsovad az életigenlés. Pedig minden ember vágygyl él a szívében e Földön, hiszen mindnyájan jobb, teljesebb és igazabb életet szeretnénk élni.

A világ gyönyörű, csak meg kell találni benne a szépséget! Vajon miért van az, hogy a régiek ezt olyan jól tudták? A középkorúak és az idősebbek emlékeznek azokra az időkre, amikor az urbanizáció még nem hozott ekkora elidegenedést. Amikor még nagyszüleink ültettek nekünk is egy diófát, mert egyetlen kulturális kincsük, a Kalendárium fényében is tudták, hogy minden egyes termése a Mária méhében növekvő Kisjézust szimbolizálja majd szeretteik fenyőfáján. A díszek, a szaloncukor is otthon készült az adventi készülődés részeként. Mennyire másak voltak ezek az ünnepek! A szeretet energiája része a világteremtésnek. Mindenkié. Ez az alázat arra figyelmeztet bennünket, hogy rendeltetésünk és életünk értelme egyszerűen csak annyi, hogy emberek legyünk. Szívünk szeretetével, megértésünkkel emberibb emberré váljunk. A karácsony titkát, misztériumát fel sem tudnánk fogni, ha annak áradását meg

nem törnék hétköznapjaink. A karácsony emlékeztet arra, hogy nem szabad kizárnunk életünkéből a másik embert, hanem, miután kötések ezer szála simítanak egymáshoz, még szorosabban át kell ölelnünk. Mert van két kezünk, hogy adni tudjunk, hogy át tudjuk karolni a másikat. Van szívünk, hogy szerethessünk. Van arcunk, amely lelkünk örömét sugározhatja. Ezért nem élhetünk úgy a Földön, hogy ne hordozzuk elménkben és lelkünkben a menny legalább egy kis részecskéjét. Ennyi az egész, forrás és tenger, alfa és ómega, születés és halál, a vér rímes lüktetése. Valami, ami születése pillanatában a halhatatlanságra tart igényt. Kívánok mindenkinek ilyen ünnepeket. Szelíd és meghitt hangulatokat, csöndes beszélgetéseket, a lélek és a szív együttes kitarulkozását, a szeretet szabad áramlását, átadását. Vegyen mindenkit körül a Fény, amely belőlünk sugárzik és táplálkozik, hogy nyalábjai aztán a következő esztendőben is simogatóan körülölelhessenek. Adjon az ünnep annyi pozitív energiát, amennyi képes lesz a jövő esztendő végéig átsegíteni minden embert egy-egy lelkileg vagy anyagilag nehezebb időszakon; nyugalmat, hópelyheket és békét! Fogjuk meg újra egymás kezét, és hitben megerősödve valljuk együtt, hogy az ünnep nemcsak a hóban, a csillagokban, nem az ünnepi foszlós kalácsban, nem a feldíszített fákon, hanem a szívekben is elhozza az igazi karácsonyt. Reméljük együtt, hogy valóra válik Ady Endre álma: *„Imádni az Istent/ És egymást szeretni... Karácsonyi rege,/ Ha valóra válna,/ Igazi boldogság/ Szállna a világra...”*

ZSIGMOND SÁNDOR

Köszönet

Csata után mindig számvetés következik – számba vesszük és kielemezzük a veszteségeket és a sikereket. Megnézzük, hogy mit tennénk másképp egy újabb megmérettetés során.

A 8-as választókörzetben elért képviselőházi eredmények maguktól beszélnek: az RMDSZ a második helyen végzett a több mint 3300 begyűjtött szavazattal. Ezzel mi is hozzájárultunk ahhoz, hogy a romániai magyarságnak továbbra is legyen parlamenti képviselője. Nem kevés szavazatot, az RMDSZ-re leadott szavazatok 1%-át jelenti.

Ezért **köszönet** illet minden szászrégeni, görgényszentimrei,

görgényüvegcsúri, alsóbölkényi, alsóidecsi, petelei magyart és nem magyart, mindazokat, akik rám és egyben az RMDSZ-re szavaztak.

Köszönöm mindazoknak a segítségét, akik az elmúlt kampányban tettekkel, gondolatokkal, ötletekkel és féltő aggódásukkal mellett álltak és segítettek. Nem utolsósorban köszönöm családomak a megértését és támogatását.

Meggyőződésem, hogy a parlamentbe bejutók képviselni fognak minden erdélyi magyart. Mindazokat, akik az RMDSZ-re szavaztak, azokat, akik másra szavaztak, és azokat is, akik valamilyen okból nem éltek vagy nem tudtak élni

alkotmányos jogukkal és nem választottak.

A választókörzet magyarsága megértette ennek a választásnak a rendkívüli fontosságát, és komoly kiállással választotta a parlamenti képviselőt, annak ellenére, hogy egyesek hamis próféta-ként mindent elkövettek azért, hogy az erdélyi magyarság parlamenti képviselő nélkül maradjon.

Köszönöm a bizalmat, remélem, hogy az elkövetkezőkben is tudunk együtt cselekedni közösségünk érdekében.

Mindenkinek csendes, békés karácsonyt kívánok!

ERŐS CSABA

Akár igaz is lehetne

KARÁCSONYI TÖRTÉNET

Odakint a hó apró csillagszemek mint selyemfüggöny hullottak a jeges útra. Alig volt valaki az utcán, mindenki a szoba kellemes melegéből figyelte az ideoda ingázó hatalmas pelyheket. De talán nem is meglepő, hogy senki nem volt az utcán. Karácsony este volt.

Mindenki a fenyőillatú szobákban beszélgetett, üldögélt, kinek mihez volt kedve. A hatalmas masnival és szalaggal átkötött színes dobozok már a fa alatt hirdették az este közeledtét, az ajándékbontás idejét, s a másik ember megajándékozását egy kis szeretettel, amit egész évben gyűjtögetünk, hogy ezen a napon kicsit többet adjunk, mint máskor.

Az egyik ablakon betekintve az utcáról egy nagyobb családi kört láttam, felszabadultan és vidáman beszélgettek. A gyerekek a fa körül igyekeztek kitalálni, vajon kié a nagyobb doboz, kié a kisebb, és vajon mi lapulhat a színes csomagolóanyag alatt, ami már önmagában is magára vonta a figyelmet.

Mindenki a karácsonyfa színes égőinek kellemes villódzását nézte, nem gyorsan váltakozott, csak éppen úgy, hogy az ember lelkét jó érzéssel, szépséggel töltse el, ne kellemetlen, zavaró fényjátékként.

Egy apró kislány ült a fa alatt, 4, talán 5 éves lehetett, potyogtak a könnyei. Édesanyja odalépett hozzá és megkérdezte:

– Mi a baj, Lili?

A kislány csak tovább pityergett, s könnyeivel elázta a kezében lévő zsebkendőt. Halkan szipogva mondta:

– Anya, hozzám miért nem jön soha a Jézuska?

Az édesanya gyengéden megsimogatta a kislány hosszú barna haját és okos kis buksiját.

– De hiszen már itt járt! Nézd, ő hozta ezt a rengeteg ajándékot! Ne pityeregj, Lilikém!

– Nem, nem járhatott itt! Mert én nem ezt kértem karácsonyra! Amit én kértem, nem lehet becsomagolni! Én azt kértem, hogy Peti gyógyuljon meg!

Az anya zavarodottságában igyekezett megnyugtatni a kislányt, de ott belül tudta, hogy mindez igaz.

– De hiszen Petinek semmi baja. Honnan vetted ezt?

– Az apuval erről beszéltem a múltkor, hogy be kell vinni a kórházba.

– Akkor nem arról beszélünk! Nyugodj meg, Lilikém!

A kislány lassan-lassan elhitte édesanyja szavait, s a sírást is abbahagyta.

Peti is a fa előtt ült. Figyelte az égők fényjátékát. Ő már 15 éves. Képes volt felfogni mindazt, ami vele történik. Tudta, hogy rákos... tudta, és nagyon félt, de a testvéreit meg akarta óvni mindentől. Nem akarta, hogy tudják, hiszen úgysem értenék meg. A legidősebb is négy évvel fiatalabb nála. Csendben tűrte odabent a fájdalmat. Néha elfeledkezett róla, és szinte felhőtlenül kacagott a többi gyerekekkel, de odabent a szívéből szinte vércseppeként hullottak a könnyei.

Liliben ott élt a szorongás. Nem értette, mi történik körülötte, mégis most is minden erejével imádkozott.

– Drága jó Istenem! Én azt kérem karácsonyra, hogy Péter gyógyuljon meg!

S apró kezei mellkasa előtt összekulcsolódva pihentek. Szinte görcsösen fonódtak egybe apró kis ujjai. Imádkozott szinte egész este, s nézte a hópelyheket az ablakon át.

Nemsokára hazaindultak a vendégek, a gyerekek is aludni tértek. Mindenkinek külön szobája volt, ám Lili aznap úgy döntött, Péterrel alszik. A kislány odabújt a bátyjához, s egyre erősebben mormolgatta magában az imát.

Álomba szenderült, ám ajkai akkor is suttozták az imát, a kívánságot. Éjjel egy apró csillag hullott le az égből. Az ablakon át bekopogott. A kislány kinyitotta az ablakot, s a csillagból kitörő fény a fiú testére irányult. Csendesen aludt tovább, s a kislány is visszafeküdt.

Reggelre már csak álomnak tűnt az egész. A kislány tettét azonban a nyitott ablak nyikorgó hangja bizonyította. Mire felébredt, a szülők már nem voltak ott, s Pétert sem találta sehol. Amikor hazaértek, az anya arcán felcsillant a boldogság.

Odament a kislányhoz s a fülébe súgta:

– Itt járt a Jézuska, teljesült a kívánságod!

A kislány rohant a bátyjához, az ölébe ugrott, s boldogan nézte az egész család a karácsonyfát. Most már felhőtlen volt az öröm.

Nem várom el, hogy bárki is elhiggye a történetemet. De ha valaki bele tud gondolni, és egy picit el is vonatkoztat, megértheti, miről szól. Hogy a testvéri szeretet mekkora erővel bír. Nem feltétlenül így történik ez a mindennapokban, de a kislány példája, mennyire szerette testvérét... talán példát mutat mindenki számára. Mert akár igaz is lehetne.

Kirándultak a marosvécsi nyugdíjasok

Idén ősszel egy derűs reggelen 48 marosvécsi nyugdíjas, a régi önszegélyző ház tagjai, egynapos kirándulásra indultunk. Útvonalunk a következő volt: Marosvécs – Ludas – Nagyenyed – Gyulafehérvár – Algyógy – Balázsfalva – Dicsőszentmárton – Marosvécs.

A kirándulást alulírott, Gorbai István nyugdíjasfelelős szerveztem, de munkámba besegített Gorbai Katalin és Gorbai Róbert is. Utóbbiak vezetésével sikerült ezt a napot nagyon széppé és hasznossá tenni.

Az útvonal kiválasztásánál célunk volt Nagyenyed és Gyulafehérvár történelmi, kulturális örökségének meglátogatása. A szellem és a lélek mellett, melyeket testünk hordoz, ez utóbbi karbantartása is igen fontos. Ezért Algyógy termálvizében megfürödvé a kirándulók csontrendszerüket kezelhették és kedvükre úszkálhattak. Visszafele Balázsfalvát érintettük, a Szabadság mezejét, majd onnan továbbmenve a híres Küküllő-vidékben gyönyörködhattunk.

A kirándulás folyamán Kun László nyugalmazott történelemtanár mint idegenvezető pontos leírást adott a helységekről, ami által nemcsak széppé, de hasznossá is vált számunkra ez a nap. Köszönet érte. Ugyancsak köszönet illeti Palkó Marius gépkocsivezetőt, aki komolyságával és szerénységével tette kellemessé a napunkat.

A kirándulás létrejöttében szerepet játszott a régi önszegélyző ház két elnöke: Maior Emil és Stoica Leon, akik fontos pénztámogatást biztosítottak számunkra.

A kirándulás szép élmény volt számunkra, ezért, ha a jó Isten megtart bennünket, jövőre a Gyimeseket és az ezeréves határt szeretnők megtekinteni. Reméljük, úgy lesz.

**GORBAI ISTVÁN
NYUGDÍJASFELELŐS**

Lezhava Jumber Beresztelkén

A beresztelki templomban

Június 26-án késő délután különleges meglepetésben volt részünk, amikor a híres világutazó, Lezhava Jumber bekopogott a beresztelki parókiára, és szállást kért egy éjszakára.

Rövid pihenő után megnézte a templomot, érdeklődött a múltja felől, Beresztelke etnikai és felekezeti összetételéről.

A Guinness rekordok könyvében 14 rekorddal szereplő tudós és sportember mesélt érdekes és ugyanakkor megpróbáltatott múltjáról. Beszélt a betegségéről, klinikai haláláról, felesége és leánya haláláról (mindketten születésnapjukon haltak meg, 41 évesen!). Beszélt örömeiről, arról, hogy 1993-2002 között és 2004-2005-ben 238 országban járt, hogy az 550 ezer kilométerből 285 ezret biciklin tett meg. Beszélt a veszélyes útszakaszokról is, amikor a fundamentalista muzulmán országokban a rendőrség vagy katonaság kísérte. Mesélt kalandos éjszakai pihenőiről, amikor fakéregben aludt, vagy a szabad ég alatt.

A csendes beresztelki parókián jól pihent, nyilatkozta június 27-én reggel 6 órakor, amikor újra útra kelt biciklijén.

**SZÉP EDUÁRD
BERESZTELKI LELKIPÁSZTOR**

Jubilált az erdőszentgyörgyi Színpad fesztivál

November 17-én huszadjára gördült le a függöny a Kis-Küküllő menti műkedvelő színjátszók találkozóján, a Színpadon. Három napon át a klasszikus és a modern színház költözött az erdőszentgyörgyi kultúrotthonba. A találkozón huszonegy csoport lépett fel. Itt volt Makfalva, Gernyeszeg, Szentgerice, Szabéd, Nagysármás egy-egy, továbbá Nyárádszereda, Erdőszentgyörgy és Csíkfalva két-két csapattal, a szászszerégek pedig négy csoporttal: a Lucian Blaga líceum Fantázia csoportja, a Petru Maior iskola Rosszcsontjai, az Eugen Nicoară Művelődési Ház Csim-Bumm Ifjúsági Színházi Csoportja és a Népszínház Kemény János Társulata. De nem hiányoztak a szilágykrasznai visszatérő vendégek sem, továbbá jöttek Kolozsvárról is és Gyergyószentmiklósról a Fábíán Ferenc Színtársulat.

Az értékelést végző zsűrit három személy alkotta: Nagy Gábor, a celldömölki Soltis Lajos Színház igazgatója, B. Fülöp Erzsébet, a Marosvásárhelyi Nemzeti Színház Tompa Miklós Társulatának színművésze és Cseke Péter, az Ariel bábszínház és a Hahota színtársulat színésze. Ők egyaránt kiemelték a pozitívumokat és a hiányosságokat, tanácsokat osztogattak és bátorították a csoportokat a folyamatos továbbképzésben.

Az oklevelek és jubileumi emléklakett mellett minden csoport, vagy annak valamelyik tagja díjat kapott. A legjobb három előadásnak a kolozsváriak, a szilágykrasznaiak és a celldömölkiek játékát találták. Rendezői díjat kapott Koncz Sarolta (Makfalva), Kovács Gyöngyvér (Gernyeszeg), Fábíán András (Szászszerégen), Nagy Gábor (Celldömölk), Tóth Márk Zoltán és Trezinszki Attila (Gyöngyös), Kátai Judit és Trufán Ildikó (Nyárádszereda).

Színészi díjat ítéltek a következőknek: Márton Endre, Kerekes Ágnes, Kilyén Attila (Csíkfalva), Szász Roland (Gernyeszeg), Kiss István Zoltán (Mezőkövesd), Brassai Brigitta (Szászszerégeni Népszínház), Bondor Katalin (szászszerégeni Fantázia), Kolcsár Loránd (Szentgerice), Barabás Hunor (Erdőszentgyörgy), Marton Mercédesz, Brukner Roland (Celldömölk), Székely Szabina (Nagysármás).

Az ünnepi megnyitón Tar András polgármester Kovrig Magdolna tanárnőnek mondott köszönetet a fesztiválok eddigi és ezutáni megszervezéséért, míg Monica Dohotariu, a Hagymányos Kultúra és Művészeti Oktatás Maros Megyei Központjának igazgatója azt hangsúlyozta, hogy a húsz év folytonosságot, hagyományt jelent,

Brassai Brigitta

Fotó: FAGY

és ez a legfontosabb az amatőr színjátszásban.

Oklevél átnyújtásával mondott köszönetet Kovrig Magdolna tanárnőnek, a fesztivál „lelkének” Vajda András osztályvezető is.

Kovrig Magdolna nyugalmazott pedagógus elmondta: az amatőr színjátszás men érheti el a profik szintjét, mégis rengeteg haszná van, mert az ember, aki feláldozza szabadidejét, hogy szöveget tanuljon és színjátszással foglalkozzon, elsősorban maga nyer rengeteget tudásban, megjelenésben, jellemében. Továbbá az itt megjelenő sok színjátszóból mindig kinő egy-két személyiség, aki színészi pályára lép.

GLIGOR RÓBERT LÁSZLÓ

(Részlet a *Jubilált a Színpad fesztivál* című beszámolóból – *Vásárhelyi Hírlap*, 2012. november 20.)

A szászszerégeni Csim-Bumm utazási költségeit a Communitas Alapítvány és az RMDSZ biztosította.

Rosszcsontok

Nagykorúvá vált a MŰSZIT XVIII. Műkedvelő Színjátszók Találkozója Gyergyószentmiklóson

„Hobbink a színház, bérünk a taps” – e mottó jegyében szervezték meg a nagykorúvá vált színjátszó találkozót Gyergyószentmiklóson.

A Fábíán Ferenc Színtársulat fellépőként és társszervezőként vett részt a XVIII. találkozón.

„Maga a tény, hogy egy rendezvényt évről évre, folyamatosan 18-szor megszervezhetek, egyértelműen sikerként értékelendő. Színjátszásról lévén szó, ez a siker két lábon mozog. Az egyik az a nemes önkéntesség, ami ilyen hosszú ideig működő erőként számon tartható tényező, a másik az érdeklődő közönség maga, amelynek a rendezvény szól. A két csoport közötti láthatatlan kapcsolat tartja életben a világ összes színházát, így a Fábíán Ferenc Társulatot is” – szöveg Mezei János, Gyergyószentmiklós polgármesterének üzenete, aki a színjátszók és a közönség számára hosszú években mérhető barátságot kívánt.

Felléptek a MŰSZIT meghívott társulatai is, eleget téve a felkérésnek, hogy szeretetet nyújtsanak és kapjanak, amely – mint mondták – alapja az életnek, az ő munkájuknak.

„Minden embernek jólesik, hogy megmutassa magát. Az egész élet szereplés. A tapsért játszunk, a szórakozásért, kapcsolatokért, de leginkább a szeretetért. Hobbink a színház, bérünk a taps – ezt sugallja a mottónk is. A találkozó elégtételt nyújt ebben a – nem is tudom, hogyan jellemezem – világban. Amikor fellépünk a színpadra, úgy érzem, és ezt sikerült átadnom a kollegáknak is, mindent elfelejtünk, felgyúlnak a fények, és játszunk, a közönség tapsol, és ezt nem lehet megfizetni” – fogalmazott Danaliszyn József, aki évtizedek óta a fábíánosok lelkes vezetője.

A Szászrégeni Népszínház

Fotó: FAGY

„Nagyon fontos a találkozás, a tapasztalatcsere. Mivel amatőrökről, még hozzá fiatalokról van szó, a mi esetünkben ez nagy lehetőség, hisz közönség előtt tudják megmutatni, mire képesek. Visszajelzést kap a társulat, amiből építkezni tudunk, lendületet nyerünk” – fejtette ki az erdőszentgyörgyi társulat vezetője.

A XVIII. MŰSZIT-en felléptek a Bodor Péter Színkör (Erdőszentgyörgy), a Kemény János Társulat (Eugen Nicoară Művelődési Ház – Szászrégeni Népszínház), a Nyolcszínűek (Fogarasi Mihály Általános Iskola, Gyergyószentmiklós), a Visky Árpád Amatőr Színjátszó Társulat (Sepsiszentgyörgy) és a Fábíán Ferenc Színtársulat tagjai. A rendezvény keretében a művelődési központ Karancsi-termében a Gyárfás Jenő Amatőr Képzőművészek Szövetségének közös tárlatára is sor került.

A Fábíán Ferenc Színtársulat tagjai: Máthé József, Máthé Ildikó, Kocsis István, Barabás László, Mărgineanu László, Kercsó Katalin, Baricz Renáta, Laczkó Renáta, Pócs Beáta és Danaliszyn József. A Nevetni kell, ennyi az egész! című egyórás zenés műsor zárta a szombati XVIII. találkozót.

BARICZ TAMÁS IMOLA – GYERGYÓI HÍRLAP, 2012. NOVEMBER 26.

A Szászrégeni Népszínház
Kemény János Társulatának
utazási költségeit
a Communitas Alapítvány
és az RMDSZ biztosította.

A gyergyószentmiklósi Fábíán Ferenc Színtársulat

Röviden Röviden Röviden

Sürgősségi orvosi szolgálat

Szászrégen Önkormányzata jóváhagyta a sürgősségi orvosi szolgálat létrehozását az Eugen Nicoră városi kórházban. A 24 órás szolgálat november elsejétől kezdődően a kórház sürgősségi osztálya keretében kezdte el működését. A sürgősségi orvosi szolgálat létrehozása nem csak a sürgősségi esetek megoldásában, a gyorsabb és hatékonyabb betegellátásban jelent előnyt, hanem megkönnyíti az egész sürgősségi osztály és a SMURD munkáját is. Az új szolgálat bevezetése havonta 5.000 lej többletkiadást jelent a kórház számára. A Szászrégeni Sürgősségi Osztályon évente 20.000 beteget fogadnak, nemcsak a városból, hanem a környező településekről is.

Hajtási jogosítványok kiváltása

November elsejétől Szászrégenben is ki lehet váltani a gépjármű-vezetői engedélyeket, ugyanis ettől a dátumtól kezdődően a marosvásárhelyi Gépjárműnyilvántartó Hivatal ismét működteti a szászrégeni fiókját.

Szolgáltatásai között szerepel: gépjármű-vezetői engedélyek, ideiglenes igazolványok kibocsátása, gépjármű-bejegyzési igazolvány, vagy, ideiglenes forgalmi engedélyek és számtáblák kibocsátása, valamint a jogosítvány megszerzésére kiírt gépkocsi-vezetői elméleti vizsgák is. A polgármesteri hivatal épületében működő irodában hétfőn és szerdán 9 és 14 óra között van ügyfélfogadás.

Az Országos Állatvédő Szövetség ellenőrzése

Az Országos Állatvédő Szövetség ellenőrzést végzett a szászrégeni Fiducia kutyamenhelyen. A önkor-

mányzat elé terjesztett jelentésből kitűnik, hogy a menhely háromszor kisebb, mint az, amit a nemzetközi normák előírnak. A kutyák ivartalanítása sem hozta meg a kellő eredményt, hiszen azok száma nem csökkent. A szövetség felkérte a hivatalt, hogy hirdetőtábláskák révén tájékoztassák a lakosságot, hogy a kutyák szabadon bocsátása, illetve azok elhagyása törvénytársnak számít.

Mind Bodó Zoltán tanácsos, mind Maria Precup polgármester biztosította az állatvédőket, hogy úgy, mint eddig, az önkormányzat ezután is segíteni fogja a kutyamenhely fenntartását és az ottani körülmények javítását.

Felkészültek a télre a szászrégeni utászok

Felkészültek a télre a szászrégeni utászok. Simon Levente, a polgármesteri hivatal keretében tevékenykedő útkarbantartó részleg technikusja elmondta, hogy a hivatal egyelőre 2.000 tonna homokot és 100 tonna sót vásárolt a téli időszakra. Ha szükség lesz, ezeket a mennyiségeket növelni fogják.

A tíztagú csoportok – a tél beálltakor – 24 órás szolgálatot fognak teljesíteni. Rendelkezésükre áll 3 billenőautó, 3 traktor, 3 Ifron és egy autógréder.

Marad a megszokott program a szászrégeni rendőrségen

Új székhelyre költözött a szászrégeni rendőrség. Az új székhely az Egyesülés negyedben, az 57-es szám alatt levő 120 lakrészes tömbház földszinti részén van. A költözés nem befolyásolta a rendőrség programját. Ezentúl is 24 órás szolgálatot teljesítenek. Ami a hatósági erkölcsi bizonyítványok – certificat

A Maros Művészegyüttes

cazier judiciar – kibocsátását illeti, az érintettek hétfőn – kedden – szerdán – pénteken délelőtt 9 és 11 óra, csütörtökön pedig 13 és 15 óra között fordulhatnak kéréseikkel a szászrégeni rendőrséghez.

Tűzoltómunkapont Dédán

A megyei katasztrófavédelmi felügyelőség munkapontot nyitott Dédán. A munkapont létrehozása Déda község önkormányzata, a megyei katasztrófavédelmi felügyelőség és a megyei kórház közös partnersége révén jöhetett létre.

A munkaponton a tűzoltócsoport mellett SMURD rohammentősök is teljesítenek szolgálatot. A tűzoltók egy speciális tűzoltókocsival, két – az önkéntes tűzoltók állományában levő tűzoltóautóval – és egy elsősegélynyújtásra alkalmas mentőkocsival vannak felszerelve. A munkapont létrehozása segítséget jelent nemcsak a Felső-Maros menti települések számára, hanem megkönnyíti a szászrégeni tűzoltók munkáját is.

Szászrégenben a Maros Művészegyüttes

November 21-én Szászrégenben vendégszerepelt a Maros Művészegyüttes. Kányádi Sándor költeménye alapján **Vannak vidékek** című néptánc-előadásuknak az Eugen Nicoară Művelődési Ház nagyterme adott otthont.

Rendező-koreográfus Juhász Zsolt, zenei szerkesztő Moldován-Horváth István, táncmesterek Farkas Sándor és Varró Huba.

Téli vásár

Szászrégen Polgármesteri Hivatala ebben az esztendőben is megszervezte a hagyományos téli

A rendőrség új székhelye

vásárt. Erre december 1-je és január 6-a között kerül sor a Petru Maior utcában. A hivatal – ingyenesen – nyolc faházikót bocsátott a kereskedők rendelkezésére. Ezekben a karácsonyi ünnepkörnek megfelelő hagyományos termékeket: karácsonyi díszeket, kalácsféleseket, péksüteményeket, sertés-készítményeket árusítanak.

Használtruha-gyűjtés

A balázsfalvi görög katolikus Caritas használtruha-gyűjtést indított Szászrégenben. Erre a célra olyan tartályokat helyeztek el a város több pontján, amelyekben elhelyezhető a használt, megunt ruhanemű.

A fehér tartályokon piros betűvel románul is és magyarul is írja, hogyan kell a ruhát behelyezni a tartályba. Az akció a Caritas és a szászrégeni polgármesteri hivatal együttműködésével indult. A kezdeményezők európai szokást szeretnének Romániában is meghonosítani azzal, hogy a megunt használt ruhát ne dobja a lakosság a szemétkukába, inkább tegye a gyűjtőhelyre, ahonnan elviszik, kiválogatják, és rászoruló családokhoz juttatják. Az akciónak nemcsak társadalmi célja van, a te környezetkímélő is, hiszen így a ruhanemű és a cipők nem kerülnek a hulladék közé.

Könyvtári napok Szászrégenben

November 27–29-e között került sor a XXXIII. Könyvtári Napok rendezvénysorozatára Szászrégenben. Ekkor nyitották meg az Ifjúsági Ház épületében a gyermekrészeleg új székhelyét, valamint az Információs Központot és a Biblionet szolgáltatást. Sor került Marcel Naste modern festészeti tárlatnyitójára. A könyvtári napok keretében a magyar ajkú olvasóknak is bemutatták az Információs Központot, az új gyermekrészelegét és a Biblionet szolgáltatást.

A Rügyecskék néptánc csoport

FÁBIÁN ANDRÁS GY.

G o n d o l a t o k

Kuncz Aladár

(1885. december 31., Arad – 1931. június 24.,
Budapest)

Gyermek- és tanulóéveit Kolozsváron töltötte, érettségi után a Budapesti Egyetem magyar-latin-görög szakán tanult. Az egyetem elvégzése után főgimnáziumi tanár a fővárosban. Ekkor lesz munkatársa a Nyugatnak és ismerkedik meg Adyval. Az első világháború Franciaországban éri, ahol öt évre internálják mint osztrák-magyar alattvalót. Ezt örökítette meg a Fekete kolostor című regényében. 1921-től az Új Magyar Szemlé és az Aurórárt szerkeszti. Munkássága elismeréseként a marosvásárhelyi Kemény Zsigmond Társaság tagjai közé választja. 1926-ban fontos szerepe volt Kemény János mellett az Erdélyi Helikon írói csoportulás megszervezésében, melynek alapító tagjaként egyik legfontosabb szellemi irányítója volt haláláig.

1930 végén már jelentkeztek halálos betegségének első jelei. Halála előtt jelent meg egyetlen, de hatalmas alkotása, a Fekete kolostor.

(Forrásanyag: Adamovits Sándor – A vécsi vár vendégei)

U i c c p a r á d é

Részeg ember megy haza a kocsmából, de megbotlik és hatalmasat vágódik a járdán. Egy járókelő megszólítja:

– Látja, nem kellett volna annyit inni.

– A fenét! Menni nem kellett volna.

Az anyós így szól a vejének:

– Ha annyira utálsz engem, miért van kirakva a képem a kandelótok fölé?

– Csak azért, hogy a gyerekeket elriasszam a tűztől!

Rendőr vizsgáznai készül. A vizsgáztató felteszi a kérdést:

– Hány évig tartott a 100 éves háború?

– Ezt nem tudom.

– Gondolkozzon! Hány éves egy 11 éves gyerek?

– 11?

– Igen. Akkor hány évig tartott a 100 éves háború?

– 11.

Egy politikus sétál az utcán. Eléugrik egy rabló:

– Azonnal add ide az összes pénzedet!

Mire a politikus.

– De kérem, én befolyásos politikus vagyok!

A rabló nagyot néz, és ezt mondja:

– Akkor add ide az én pénzemet!

A kovács az inasának:

– Először kiveszem a patkót a kohóból, aztán ráteszem ide, az ülőre. Amikor megrázom a fejem, te ráütsz azzal a kalapáccsal.

Az inas így is tett. Azóta ő a falu kovácsa...

Székely bácsit kérdeztetik:

– Ha adok magának 2 nyulat + 2 nyulat, akkor hány nyula lesz?

– 5!

– Nem. Másképp kérdezem.

Adok 3 nyulat + 1 nyulat, akkor hány nyula lesz?

– 5!

– Nem! Miért lenne 5?!

– Mert 1 van otthon is.

Cigány bámulja a juhászt, amint az jóízűen szalonnát eszik a mezőn. Egy idő után megkérdezi a juhász:

– Na, cigány, kérsz egy harapást?

Cigány:

– Igen!

Juhász:

– Bodri, Sajó!

Két részeg megy hazafelé, az egyik elesik:

– Hé, cimbora, ne hagyj itt, emelj fel.

Mire a másik:

– Arra nem vagyok képes, de ha akarod, melléd fekhettek.

Az oldalt összeállította:

FÁBIÁN GIZELLA

SZÁSZRÉGEN és VIDEKE

Kiadja: a szászrégeni
KOLPING CSALÁDI
TÁRSULÁS
ISSN 1454-6183

Alapító tagok: Adorjáni László, Csemátoni József, Demeter József, Pakó Benedek, Márk Endre.

F szerkesztő: Fábrián András György

Szerkesztő bizottsági tagok: Balla Árpád, Bartha József, Demeter József, dr. Horváth Erzsébet, Kiss-Miki Melinda, Nagy F. Atilla, Nemes Árpád, Pakó Benedek, Sárkány Kákonyi Iringó, Szabó Antal, Székely Rozália.

A m szakai szerkesztést és nyomdai el készítést az IMPRESS KIADÓ végezte.

Weboldal: Madaras Péter

Készült a marosvásárhelyi
I. I. MURE AN OMF LEAN ANDREI DORIN nyomdában.
A névvel vagy névjeggyel ellátott írásokért szerzik felelnek.

Internet: www.regen-videke.home.ro;
E-mail: madaraspeter@yahoo.com,
fandras59@yahoo.com

E lapszám a magyarrégeni 37-es számú
Koós Ferenc cserkészcsapat támogatásával jelent meg.

Ára: 2 lej